

Juon ja juon

Julkaistu 22.11.2007

Siirryttyäni yläasteelle oikeastaan koko elämäni muuttui. Aiemmin olin ujo ja hiljainen, mutta kotona uhmakas lapsi. Yläasteelle siirtyminen merkitsi minulle lapsuuden loppumista ja nuoruuden alkamista. Join alkoholia ensi kerran ollessani hieman alle 13-vuotias. Samalla aloin myös polttaa tupakkaa ollakseni "cool" muiden teini-ikäisten silmissä. Alkoholin vapauttava vaikutus lumosi välittömästi, ja ensimmäisestä humalasta saakka olen juonut niin paljon, kuin mahdollista. Uskon siis olleeni alkoholisti jo ensi kännistä saakka.

Riippuvuuteni on pahentunut pikku hiljaa. Alkuaikoina join melko harvakseltaan, mutta hyvin usein kuitenkin 13-vuotiaaksi tytöksi. Muutin pois kotoa ollessani 16. Tuolloin myös alkoholin käyttö lisääntyi satunnaisista känneistä lähes päivittäiseksi. Tutustuin tulevaan aviomieheeni myös tuolloin. Kävimme yhdessä paljon ravintoloissa, joimme kotona, joskus join jopa välitunneilla koulussa. Suhteemme muuttuessa yhä vakavammaksi mieheni totesi, että alkoholin käytölle pitää tehdä jotakin. Hän itse alkoi kohtuukäyttäjäksi, mikä oli toki helppoa ei-alkoholistille. Minä sen sijaan jatkoin vanhaan malliin. En ollut lainkaan murheissani alkoholin käytöstä, vaan uskoin kykeneväni lopettamaan sen halutessani niin.

Tapanani oli pyöräillä aamuisin hieman kuuden jälkeen odottamaan kauppojen aukeamista, seitsemältä oli tuolloin lupa myydä siideriä. Sittenmin hankittuani auton ajelin sillä joka aamu kauppaan promilleissa. Voin vain ihmetellä, kuinka en ole koskaan jäänyt kiinni rattijuopumuksesta, sillä olen harrastanut humalassa ajamista useita vuosia.

Ensimmäinen tosipaikka tuli vastaan, kun olin juonut itseni täysin loppuun vuonna 2002. Tuolloin lähdin ensi kertaa elämässäni etsimään tietoa päihderiippuvuuksista ja niiden hoidosta. Hakeuduin katkolle ja sitä kautta myös kuukauden laitosjaksolle, mutta koska en kyennyt myöntämään voimattomuuttani alkoholiin nähden, join laitoshoidon jälkeen entiseen tapaan.

Vuosia on mennyt ohitseni lukuisia, olen kokenut avioeron, monia epäonnistuneita parisuhteita, olen myynyt seksiä voidakseni rahoittaa juomiseni, olen ollut laitoshoidoissa ja katkoilla lukuisia kertoja... Silti juon edelleen kaikesta huolimatta. Minulla on edelleen oma asunto, ihana mies, kaksi suloista koiraa, luottokortteja lompakossa ja upea uusi auto, johon monella ei ole rahaa koko elinaikanaan. Tämä kaikki on ollut mahdollista ainoastaan hyvää tarkoittavien vanhempieni ja miesystäväni vuoksi.

Kaikesta hyvästä huolimatta oloni on tyhjä. Olen vakavasti masentunut, enkä nykykunnossa voi edes kuvitella meneväni töihin. Juon nykyisin aamusta iltaan ja illasta aamuun. Katkaisuyritykseni ovat toivottomia, enkä kestä olotilaani hetkeäkään ilman alkoholia. Olen liian ylpeä mennäkseni enää katkolle, mutta liian heikko lopettamaan juomista kotona. Tuntuu, että juon nykyisin ainoastaan kuollakseni viinaan, ja mikä kummallisinta, se seikka ei edes kiinnosta minua. Mikään ei kiinnosta.

Olin niinä harvoina viikkoina, jolloin kykenin olemaan selvänä, AA:n jäsen. Kokoukset antoivat voimaa ja pitivät minut selvänä. Jälkeenpäin olen kuitenkin tajunnut, etten koskaan kyennyt omaksumaan AA-laista elämäntapaa. Olin samassa pisteessä lähdeyttäni pois palaverista kuin sinne mennessä, sillä en kokenut loppujen lopuksi kuuluvani yhteisöön.

Luulen ja uskon, että olen alunperin ollut kykenemätön elämään elämää ja kohtaamaan ihmisiä selvänä. Ala-asteella olin arka, mutta muilta piilossa olin häijy ja ovela. Suvun vanhimpana lapsena olin aina syyllinen kaikkeen mitä lapset nyt ylipäätään saavat päähänsä. Ja nykyisin juoppona en koe minua kohdeltavan kuten ihmistä pitäisi kaikista paheistaan huolimatta. Tuntuu, että juon paetakseni todellisuutta.

Tiedän olevani älykäs, nokkela ja hyvätahtoinen ihminen. Tylsistyn helposti elämän kulkiessa ohitse, mikäli en voi itse vaikuttaa sen kulkuun. Edellinen saattaa monista kuulostaa omahyväiseltä, mutta sitä se ei ole. Ainoastaan toteamus. En yksinkertaisesti osaa elää siten, kuin ihmisen oletetaan elävän. En kykene sopeutumaan kaikkiin yhteiskunnan asettamiin vaatimuksiin. Ollessani selvänä huomaan olevani jatkuvasti levoton ja kyvytön keskittymään mihinkään. Tällainen elämän ristiriita laittaa ihmisen helposti juomaan, kuten kohdallani on käynyt.

En ole käytännössä joutunut luopumaan juuri mistään juomiseni vuoksi, mutta sydämessäni tunnen luopuneeni kaikesta hyvästä, mitä minulle voisi olla ollut tarjolla, mikäli en olisi alkoholisti. En koskaan haluaisi kenenkään joutuvan kokemaan samaa helvettiä, jonka itse olen käynyt läpi alkoholin vuoksi. Tiedän kuitenkin olevani varsin mitätön henkilö sanomaan sitä kenellekään. Siksi kirjoitin tämän jutun, jos vaikka jonkun silmät avautuisivat tarpeeksi ajoissa.

Nimimerkki:

Anonyymi

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/juon-ja-juon-0>